

DORCAS

diaconaal

A close-up portrait of a man with a shaved head and a slight smile, looking directly at the camera. He is wearing a blue V-neck shirt and a colorful plaid shawl draped over his shoulders. A white rosary with a cross hangs around his neck. The background is a blurred green forest.

Hoopvolle
verandering
in Ethiopië

Kerk in Dordrecht
heeft groot hart

8

Hoopvolle verandering in Ethiopië

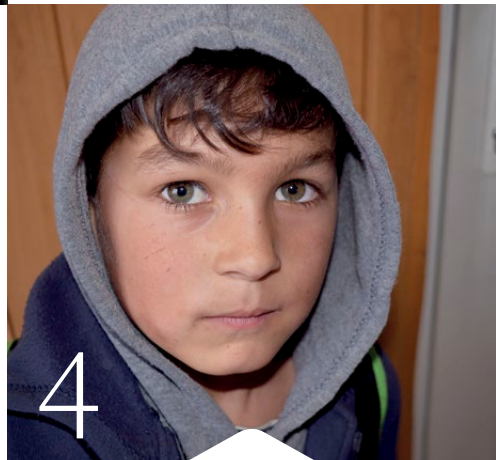
De 23-jarige Lemlem is hoofd van de bediening in een restaurant. Een aantal jaar geleden had zij dat niet kunnen denken.

Inhoudsopgave

- 3 Welkom
- 4 Diaconaal dilemma
- 8 Hoopvolle verandering in Ethiopië
- 10 Bruggen bouwen in Moldavië
- 12 Eerlijk oversteken
- 14 Kerken in Nederland
- 16 Terugblik op de Dorcas Voedselactie 2016
- 18 'Onze gemeente heeft een groot hart'
- 19 Wie mag bij ons logeren?

Kerk in Dordrecht heeft groot hart

Al jarenlang zijn gemeenteleden in Dordrecht actief betrokken bij Dorcas. Janet Klein is diaken en vertelt over het enthousiasme dat zij in haar gemeente ziet.

4

Diaconaal dilemma

Staat in kerkelijk Nederland in de ene kerk het geloof centraal en in de andere kerk de goede werken? Staan die twee als uitersten tegenover elkaar? Aan welke kant staat uw kerk? Welke kant kiest u? Een onmogelijke keuze, zo blijkt.

18

Colofon

Jaargang 1, nummer 1

Dorcas Diaconaal is een uitgave van Dorcas en verschijnt één keer per jaar.

Het wordt kosteloos toegezonden aan kerken waar Dorcas een relatie mee onderhoudt.

Redactie: Hans Alblas, Jan Jacob Hoefnagel, Betty Hoekstra en Marike Bisschop-Steenbeek. Gastschrijvers voor dit nummer: Bert Roor en Reinier Sonneveld. Concept en vormgeving: Redmatters • www.redmatters.com ©2017 Alle rechten voorbehouden

Dorcas
Postbus 12 - 1619 ZG Andijk
Telefoon: 0228 595900
E-mail: kerken@dorcas.nl
Website: www.dorcas.nl/kerken
IBAN: NL04 RABO 0106 2500 00

GOED DOEL

Wederkerigheid

‘Voor wat hoort wat’ is een vuistregel die vaak bewust of onbewust gehanteerd wordt in menselijke relaties. Zeker wanneer het gaat om hulp aan anderen, dichtbij of ver weg. ‘Als ik jou nu iets geef, verwacht ik er iets anders voor terug’, denken we vaak.

“Bij Dorcas willen we graag een andere houding laten zien. Net als onze naamgeefster uit Handelingen 9 willen we onbaatzuchtig geven aan wie dat nodig heeft. Omdat we het niet in de eerste plaats voor de ander, zeker niet voor onszelf, maar ten diepste alleen voor Christus doen. Op die manier kunnen we werkelijk iets uitdragen van de liefde van God, die naar mensen omziet voordat zij naar Hem opzien.

Onbaatzuchtigheid in onze relatie met kerken, die zich betrokken weten bij ons werk, is misschien wat te veel van ons gevraagd. We kunnen ons werk nu eenmaal niet doen zonder bijdragen van u en anderen. ‘Voor wat hoort wat’ lijkt hier echter ook niet op zijn plaats. U geeft immers aan mensen in nood en armoede, niet in de eerste plaats aan Dorcas.

Waar streven we dan wél naar? We willen graag een relatie met uw kerk,

waarin het om meer draait dan om uw gift op ons rekeningnummer. Dit magazine is bedoeld om zulke relaties te helpen ontstaan en te onderhouden. We denken dat we de relatie met u daarmee iets meer wederkerig kunnen maken.

Met *Dorcas Diaconaal* willen we u vooral inspireren en toerusten voor wat betreft (internationale) diaconale inzet. We hopen dat we erin geslaagd zijn om u een aantrekkelijk blad aan te bieden, dat gelezen wordt door u en anderen in uw kerk. Of uw kerk ons werk nu steunt, of niet.

Verbonden in Christus,

J. I. Alblas

Hans Alblas
relatiebeheerder kerken
kerken@dorcas.nl

“Met Dorcas Diaconaal willen we u vooral inspireren en toerusten wat betreft (internationale) diaconale inzet.”

Diaconaal dilemma

Het spanningsveld
tussen diaconale
hulp dichtbij en
ver weg

Als er twee steunaanvragen op de deurmat van uw kerk vallen, één van Dorcas voor Romakinderen in Roemenië en één voor de lokale voedselbank, die met hulp van uw kerk is opgezet, wat doet u dan?

Sinds het begin van deze eeuw is er in Nederland een opleving van diaconaal werk in de samenleving. Kerken en christenen raken meer en meer betrokken bij mensen die extra aandacht, zorg of hulp nodig hebben. Denk aan schuldhulpmaatjes, voedselbanken, pleegzorg, taallessen, inloophuizen en praktische hulp via organisaties als HiP en Present. Al deze inzet is hard nodig, want uitkeringen lopen terug, sociale netwerken vallen uit elkaar en op professionele zorg wordt fors bezuinigd. De Kerk is geroepen om te helpen waar geen helper (meer) is. Daarom is het goed te horen en te zien dat steeds meer christenen en kerken lokaal diaconaal present zijn voor hun naasten. In al die betrokkenheid wordt iets zichtbaar van Gods genade en gerechtigheid in een land dat zich afkeert van God. Moeten we ons niet afvragen of al deze inzet niet ten koste gaat van armen en verdrukten in het zuiden en oosten van de wereld? Je kunt je energie, tijd en geld immers maar één keer inzetten. Is die angst terecht? Hoe komen we tot een verantwoorde afweging in dit dilemma? Is het of-of, of misschien toch en-en? Ik deel enkele gedachten met u die hierbij richting kunnen geven.

Wat is onze roeping?

Bij de opdracht van de Kerk gaat het altijd om

missie-in-context. De missioloog Johannes Verkuijl citeerde hierbij de zendingsopdracht uit Mattheüs 28. Bij de belofte 'Ik ben met u alle dagen' stelde hij de vraag: welke dag is het vandaag? Waartoe worden wij vandaag geroepen? In antwoord daarop kunnen we naar mijn mening niet anders dan spreken van een dubbele roeping, dichtbij én ver weg. De Kerk verliest haar geloofwaardigheid als we mensen om ons heen niet de helpende hand reiken. Sterker nog: de naam van Christus Zelf wordt geschaad als we werkeloos blijven toekijken terwijl steeds meer mensen om ons heen materieel en geestelijk in de knel raken. Tegelijkertijd zijn we geroepen tot blijvende solidariteit met de armen,

verdrukten en vervolgd verder weg. Juist nu westerse overheden hun hulpsubsidies afbouwen, moeten navolgers van Jezus trouw blijven. Dat kan betekenen dat we wat minder overhouden voor onszelf, onze auto, onze vakantie of ons kerkgebouw. Maar is dat erg? Is dat niet de weg, die Christus wijst en die iets zichtbaar maakt van Gods Koninkrijk? Is het niet een voorrecht om zo te mogen leven en betrokken te zijn bij Gods opdracht?

Hoopvolle tussenweg

Zijn er grenzen aan onze diaconale inspanning? Uiteraard, want we zijn mensen met beperkte mogelijkheden. Ook zijn we niet in staat om zelf Gods Koninkrijk te >

*"We zoeken de goede
tussenweg tussen
moedeloosheid en activisme,
een weg die getuigt van hoop
op verandering"*

> vestigen in onze gebroken en zondige wereld. We zoeken de goede tussenweg tussen moedeloosheid en activisme, een weg die getuigt van hoop op verandering. De apostel Paulus wijst ons die weg: 'Laten we daarom het goede doen, zonder op te geven, want als we niet verzwakken zullen we oogsten wanneer de tijd daarvoor gekomen is. Laten we dus, in de tijd die ons nog rest, voor iedereen het goede doen, vooral voor onze geloofsgenoten' (Galaten 6: 9-10, NBV). Ook op verschillende andere plekken dringt hij erop aan te volharden in het goede. Alleen zo blijven we in het spoor van Christus, op weg naar onze eeuwige bestemming. Het is de weg van de Geest, die ingaat tegen onze eigen natuur. Christus heeft ons van onze ik-gerichte natuur bevrijd opdat wij in vrijheid voor Hem en onze naaste zouden leven. Volharden in het goede is onmogelijk zonder de hulp van Gods Geest. Meer dan ooit hebben we de vervulling met de Geest nodig. Alleen bij Hem vinden we kracht om te volharden in dubbele solidariteit met de naaste dichtbij en verder weg.

Rol van de Kerk

Voor deze dubbele solidariteit heeft de Kerk als 'instituut' een dubbele rol. In haar keuzes (collectes, voorbeden, publicaties, acties) laat ze zien dat ze kiest voor en-en. Heel bewust vraagt ze afwisselend aandacht voor situaties dichtbij en ver weg. Tegelijk roept ze haar leden op om te volharden in het goede en niet op te geven. Om een extra mijl te gaan voor mensen in nood en daarin de vreugde van de navolging te ontdekken. Dat kan de Kerk alleen doen als ze telkens weer het geloof voedt, wijst op Christus en bidt om de Geest. Door zo de balans te bewaren tussen spiritualiteit en solidariteit, helpt zij haar leden om niet op te geven maar te volharden in het goede. Dat verlost ons van de kramp om te kiezen tussen dichtbij en ver weg.

Reactie uit Ethiopië

Gods eeuwige plan is om de verloren mensheid te verlossen door Jezus Christus, en de kerk is de 'soul agent' van Zijn plan. Onze verantwoordelijkheid als christenen is om onze barmhartigheid en liefde voor anderen concreet te maken. Teksten uit het Oude Testament laten zien hoe de gemeenschap moet zorgen voor buitenlanders (Exodus 22:21), armen (Leviticus 19:9-10) en weduwen en wezen (Deuteronomium 14:28-29, 26:12). Het Nieuwe Testament daagt ons ook uit om voor de armen en verdrukten te zorgen. Dit is 'zuivere godsdienst voor God' (Jacobus 1:27). Het evangelie moet niet alleen verkondigd, maar ook gedemonstreerd worden.

Selameab Tilahun
Directeur NLIJM, Ethiopië

En Dorcas dan?

Gerichtheid op het Koninkrijk van God, waar een dubbele solidariteit geldt met mensen dichtbij en ver weg, plaatst onze menselijke koninkrijkjes in een ander licht. In dat licht worden dappere keuzes gevraagd van organisaties als Dorcas. Slim samenwerken kan kosten besparen en een duidelijker richtpunt geven. Projecten moeten wellicht worden heroverwogen of omgebogen. Het is belangrijk dat kerken wereldwijd worden versterkt om zelfstandig om te zien naar mensen in nood. Net als de Kerk heeft ook Dorcas een dubbele roeping: mensen helpen en kerken versterken. ☞

Auteur van dit artikel is Bert Roor. Hij is docent Missionaire en diaconale presentie aan de Christelijke Hogeschool in Ede.

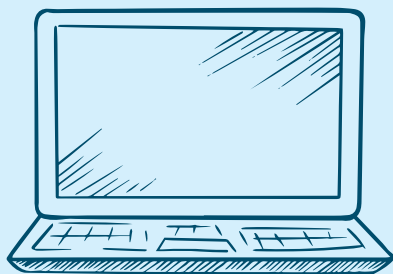

Waar meest nodig
zolang als nodig,
om Christus' wil

Steunt uw kerk ons?
www.dorcass.nl/kerken

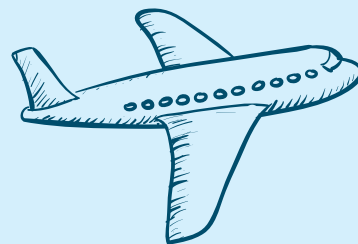

Uw mening

Laat u ons weten wat u van dit magazine vindt? Vul de korte enquête in op <http://bit.ly/enquetediaconaal>. Dit kost u een paar minuten en is voor ons van grote waarde. Dank u wel!

Met Dorcas mee op reis

Het werk van Dorcas zelf zien, voelen en ervaren? Graag bieden wij u de mogelijkheid om onze projecten te bezoeken. Wilt u als eerste geïnformeerd worden over toekomstige reizen? Stuur dan een e-mail naar kerken@dorcass.nl. Vermeld daarin uw naam, telefoonnummer, de naam van uw kerk en uw eventuele voorkeur voor een land of type project.

‘Ik ben veranderd
van een hopeloos meisje
in een vrouw met hoop’

*Ethiopische Lemlem
ontdekt haar talenten
en een nieuwe
toekomst*

De 23-jarige Lemlem heeft lange tijd niet eens durven dromen van een goede opleiding, een baan of nieuwe hoop. Toen haar vader overleed, werd ze achtergelaten bij familie. Lemlem was meer bezig met overleven dan met nadenken over een toekomst. Een training op het trainingscentrum in Awassa, Ethiopië, maakte een einde aan de hopeloosheid.

‘Toen mijn vader overleed, besloot mijn moeder te verhuizen. Ze liet mij achter bij haar tante. Mijn moeder hertrouwde, maar heeft haar nieuwe man nooit verteld dat ze een dochter had. In de vakanties ging ik af en toe bij mijn moeder op bezoek. Dan zei zij altijd tegen haar man dat ik haar zus was. Ik voelde me hier ellendig door’, vertelt Lemlem als ze terugkijkt op haar jeugd. ‘Ik kon naar school en hielp mijn oudtante met het bakken van *injera*, Ethiopisch brood. Ik hield ervan om naar de kerk te gaan en films te kijken.’

Injera bakken

‘In de vierde klas van de middelbare school maakte ik een toets die zou bepalen of ik mocht doorstuderen. Helaas ging de toets niet zo goed. Ik mocht niet door naar de volgende klas. Op dat moment zag ik geen toekomst meer. Bovendien ging het met mijn oudtante niet zo goed. Ze werd ouder, en ik nam haar taak op mij en begon met het bakken en verkopen van *injera*.’

Op zoek naar werk

Lemlem besloot een baan te zoeken in Awassa, zodat ze geld naar haar oudtante kon sturen. Ze begon als schoonmaakster in een hotel. Het inkomen dat ze verdiende was niet genoeg om van te leven en te

studeren. Ze moest ander werk zoeken, zodat ze naast haar werk in de avonduren kon studeren. Via een vriendin hoorde Lemlem van het trainingscentrum van Dorcas.

Hoofd van de bediening

Nadat Lemlem zich had ingeschreven, mocht ze beginnen met een kooktraining. ‘Ik vond het fijn om hard te werken en veel te leren. Naast de opleiding werkte ik ook nog. Het was dus best een drukke tijd.’ Lemlem leerde in acht maanden tijd van alles over het bereiden van eten. Na haar training hielpen de medewerkers van het centrum haar om een baan te vinden. ‘Na verschillende baantjes begon ik bij een plaatselijk koffiehuis. Voordat ik echt kon beginnen, was er eerst een inwerktraining. Daar kwam ik heel goed doorheen. En, ik mocht meteen als hoofd van de bediening beginnen! Ik werk er met veel plezier en verdien genoeg geld om ook voor mijn oudtante te zorgen. En ik durf zelfs te dromen van mijn eigen koffiehuis. Ook hoop ik andere jonge mensen te inspireren met mijn verhaal.’ ☺

Jongeren zien nieuwe toekomst dankzij trainingscentrum

Voor veel jongeren in Ethiopië is het moeilijk om uit de armoede te komen. Net als Lemlem hebben ze weinig vooruitzichten en is de kans op een goede baan klein. Het trainingscentrum in Awassa biedt elk jaar plek aan 200 jonge mannen en vrouwen. Zij volgen daar een praktische opleiding in bijvoorbeeld elektrotechniek, metaalbewerking en voedselbereiding. In combinatie met een goede training over ondernemerschap zijn deze jongeren na een jaar hard werken en leren vaak klaar om hun eigen inkomen te verdienen.

Bruggen bouwen in Moldavië

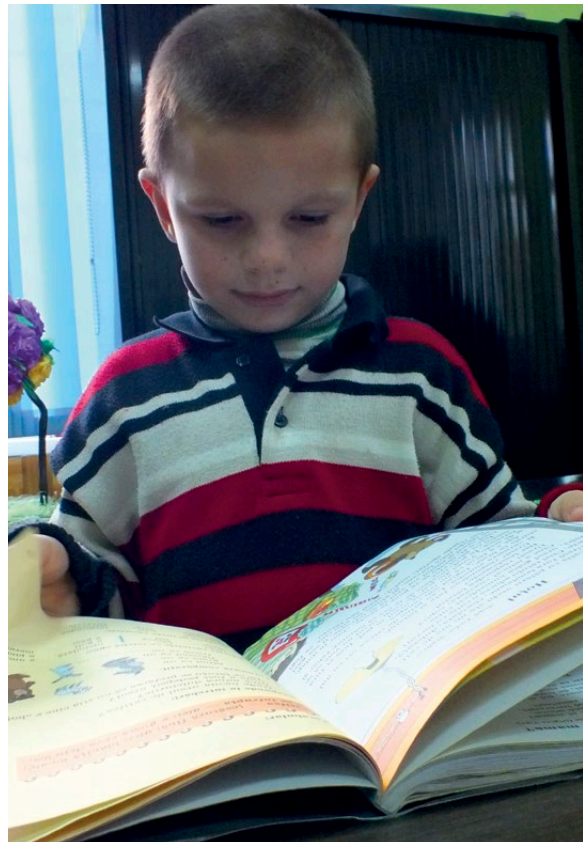
Opvang voor kinderen die er alleen voor staan

Lokale kerken spelen in de programma's van Dorcas vaak een sleutelrol. Een kerk is onderdeel van een gemeenschap. Daardoor weet de kerk welke hulp er nodig is en voor wie. Een kerk kan verbindingen leggen en troost bieden. De hele gemeente is vaak betrokken bij een project. Zowel de professionele medewerkers als de vrijwilligers zijn lid van de kerk. Een voorbeeld van zo'n kerk is de *Baptist Evangelical Church* in Rezina, Moldavië. Deze kerk is het hart van een naschoolse opvang voor kinderen en jongeren.

De levensomstandigheden van veel kinderen en jongeren in Rezina zijn niet goed. Ze komen uit gezinnen waar alcoholmisbruik, huiselijk geweld en armoede heersen. Als ze na schooltijd thuiskomen, komen ze in een onrustige situatie terecht. Geen goede plek om te spelen of huiswerk te maken. Daarom belanden ze

vaak op straat. Hier ontmoeten ze vervolgens vaak verkeerde vrienden. Het risico dat ze bijvoorbeeld in de criminaliteit of prostitutie belanden is groot. De *Baptist Evangelical Church* trekt zich het lot van deze kinderen aan en vangt ongeveer vijftig kinderen na school op. Er is een warme maaltijd en de kinderen krijgen hulp bij hun huiswerk. Samen met Dorcas is er een programma ontwikkeld dat gericht is op een gezonde toekomst en het bieden van een veilige plek. Er is bijvoorbeeld aandacht voor opkomen voor jezelf, seksualiteit en werken aan je toekomst. De kinderen krijgen tevens onderwijs over omgaan met financiën. Ook leren ze meer specifieke vaardigheden zoals de Engelse taal, kennis over computers en naaien. Vaak is dat heel praktisch: de jongere kinderen doen dat spelenderwijs en de oudere kinderen krijgen sollicitatietraining of leren huishoudelijke taken.

Naast alle praktische hulp legt de kerk ook verbindingen. De kerk organiseert jeugddiensten waar de jongeren uit de opvang en andere kinderen uit het dorp voor worden uitgenodigd. Zo maken ze vrienden in de gemeenschap en kunnen ze uiteindelijk goed integreren. Ouders worden actief bij het programma betrokken. Er zijn speciale bijeenkomsten voor ouders. Hierin kunnen ervaringen worden gedeeld en zijn er trainingen op het gebied van opvoeding. Ook leren ze over andere instanties waar ze terecht kunnen voor hulp. Door deze activiteiten is de kerk een tweede 'thuis' geworden voor de kinderen. Het voelt vertrouwd. Vorig jaar nog dacht een meisje aan zelfmoord. Ze durfde dit te delen met de sociaal werkers uit de kerk. Hierdoor konden ze haar helpen. Nu gaat het een stuk beter met haar. ☺

Eerlijk oversteken?

Balanceren tussen geloven en doen

Het evangelie verspreiden en laten zien wie Christus is gaan als het goed is hand in hand. Alle kerken zullen dit beamen. Maar toch: in de praktijk van alle dag heeft de ene kerkganger de mond vol van 'doen', terwijl de andere zijn handen vol heeft aan 'geloof'. 'De daad' tegenover 'het Woord'. Zelf balanceerde ik voorheen ergens op het koord tussen die twee uitersten, proberend mezelf in evenwicht te houden.

Afhankelijk van door welke bril je kijkt, kunnen die uitersten erg ver uit elkaar liggen. En hoe verder die uit elkaar liggen, des te moeilijker wordt het om over te steken. En dat is precies waarom veel christenen en christelijke organisaties zich onzeker voelen wanneer ze de vraag willen beantwoorden over hoe we omgaan met sociale (on)rechtvaardigheid. Mensen die vanaf het Woord vertrekken om tot daden over te gaan zijn bang om als 'activistisch' te worden bestempeld. De mensen die vanaf de daad teruggaan naar het Woord zijn op hun beurt bang om het verwijt te krijgen dat ze 'een dood geloof hebben'. Zo durven geen van beiden de oversteek echt te wagen. Of

erger: ze staan midden op dat koord en zijn bang om überhaupt een kant op te lopen, om het even welke kant dat dan ook zou moeten zijn. 'In balans' noemen ze dat. 'Stilstaan' noem ik het.

Zo stel ik me ook de kerken voor die worstelen met het vraagstuk dat sociale gerechtigheid heet. Maar al te snel kan zo'n kerk verworden tot een twijfelende koorddanser, die geleerd heeft dat je bij twijfel niet moet oversteken; zich niet realiserend dat stilstaan in het midden helemaal niet zo'n veilige keuze is als het lijkt. Is het werkelijk beter daar de kans te lopen van het lijntje te kieperen dan een kant te

Jan Jacob Hoefnagel op bezoek bij Rihannah, een meisje uit een van de sponsorprojecten in Ethiopië.

kiezen? Aan welke kant wil de Kerk eigenlijk staan? Aan de kant van de daden – gebaseerd op het Woord, of aan de kant van het Woord – waar nodig ondersteund door daden?

De meeste kerken, die de oversteek wel wagen, starten bij het bord waar in grote letters ‘GELOOF’ op staat. Ze gaan, er is immers werk aan de winkel. Het bord ‘DOEN’, dat aan de overzijde staat, kunnen ze in gedachten al zien. Maar ze gaan, omdat ze weten dat aan beide kanten eigenlijk hetzelfde bord ‘GELOOF’ staat. Met ‘DOEN’ op de keerzijde.

In Handelingen 16 lezen we van een letterlijke oversteek: Paulus krijgt in Griekenland een visioen waarin een man hem smeekt: Steek over naar Macedonië en kom ons te hulp. Paulus was geen twijfelende koorddanser: direct gaf hij gehoor aan de hulpvraag. Hij ging in geloof. U mag zeggen welke kant hij koos. De kant van het Woord? Of die van de daad? Het valt me op dat Paulus niet eens wist wat de hulpvraag precies inhield. Hij interviewde niemand, voerde geen behoefteonderzoek uit, maakte geen budgetten en rendementsberekeningen

en schreef zelfs geen projectvoorstel. Hij ging. Van dergelijk geloofshandelen kunnen christenen en christelijke hulporganisaties ongetwijfeld nog veel leren.

Dezelfde vraag wordt ook aan de hedendaagse Kerk gesteld. Komt u te hulp? Een vraag die de Kerk iets kan gaan kosten – én opleveren. Het is namelijk geen geefvraag, maar een ruilvraag. De Kerk geeft, gedreven door Gods liefde, van haar materiële rijkdom. Het effect daarvan is geen dankbaarheid, die ontstaat door die hulp, maar dankbaarheid, die door de hulp enkel groter wordt. Daar zit een verrassende wetmatigheid in: het weggeven van materiële rijkdom wordt vergoed met geestelijke rijkdom. Daarom hoeft een kerk nooit bang te zijn om de oversteek te maken. De Kerk ruilt daarmee het geloof echt niet in voor daden, ze ruilt enkel materiële zegen tegen geestelijke zegen. De vraag blijft wel of dat een eerlijke ruil is. ☸

Auteur van dit artikel is Jan Jacob Hoefnagel. Hij is als teamleider Particulieren en Kerken betrokken bij Dorcas.

Kerken in Nederland

Door heel Nederland zijn kerken betrokken bij de projecten van Dorcas. Op zondag en doordeweeks zijn medewerkers en vrijwilligers van Dorcas te gast om in kerken presentaties en (s)preekbeurten te geven. We vinden het bijzonder om te merken dat gemeenteleden zich actief inzetten voor hun medemens in Oost-Europa, het Midden-Oosten en Afrika. We brengen graag uw project dichterbij. Kijk op dorcas.nl/kerken en nodig ons uit voor een presentatie.

Dorcas
ook bij u
te gast?

Gemeenteopbouw door mee te bouwen aan project

De Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) in Krimpen aan den IJssel is actief betrokken bij een project, een vakschool, in Ethiopië. Frank van Rij is hier als diaken verantwoordelijk voor: 'We vinden het als gemeente heel belangrijk om ons lokaal diaconaal in te zetten, maar ook wereldwijd hoort dit bij onze taak als kerk'.

Verschillende gemeenteleden hadden het project voorgesteld. 'Met de voorkeuren van de gemeente als leidraad, heeft de diaconie gekeken naar onze eigen voorwaarden, en de keuze gemaakt. Doordat de gemeenteleden eigen projecten kunnen indienen, is er veel betrokkenheid.'

Van een talentenveiling tot taartbakken: om het richtbedrag te bereiken, worden verschillende activiteiten georganiseerd. 'Het is onze taak om onze

medemens ver weg te helpen. Door daar samen voor aan het werk te zijn, bouwen we ook de gemeente verder op', aldus Frank.

Bekijk een verslag van de informatieavond van de Gereformeerde Kerk (vrijgemaakt) en Dorcas op onze site: www.dorcas.nl/kerken

Presentatie Dorcas en Stichting Antwoord in Scherpenzeel

Op een donderdagavond in het najaar kwamen leden van vijf verschillende kerken samen in de bovensaal van Protestantse Gemeente De Achthoek te Scherpenzeel. Geboeid werd er geluisterd naar presentaties over Dorcas en Stichting Antwoord, organisaties die nauw samenwerken.

Een quiz over wat de aanwezigen van Dorcas wisten brak het ijs. Daarna vertelde vrijwilliger Annie Bos over de goedlopende Dorcas-winkel in Scherpenzeel. Ook liet relatiebeheerder Hans Alblas zien hoe sociale gerechtigheid in de hele Bijbel een rol speelt.

'Beide organisaties geven handen en voeten aan de Bijbelse opdracht om er te zijn voor mensen in nood en armoede. Dorcas doet dat door deze mensen te helpen een bestaan op te bouwen, Stichting Antwoord door kerken bij te staan in het uitdragen van het goede nieuws van Jezus Christus', legt Hans uit.

Drentse Kerk steunt project in Tanzania

In januari sprak voor het derde jaar op rij een Dorcas-medewerker in de Evangelische Gemeente Eben-Haëzer in Roderesch (Drenthe). Voorafgaand aan een Bijbelse preek, werd de gemeente geïnformeerd over de succesvolle afronding van een landbouwproject in Tanzania.

Roderesch ligt in een echt plattelandsgebied. Een deel van de leden is agrariër. Daarom koos de kerk er voor een project te steunen, dat gericht is op het versterken van boerenbedrijven.

Omdat het zo succesvol is, wordt een vergelijkbaar vervolgproject gestart voor een nieuwe groep boeren uit Tanzania. De gemeente heeft al besloten ook dit project te gaan steunen.

‘Door het jaarlijkse bezoek van een Dorcas-medewerker wordt de hele gemeente weer betrokken bij het project’, reageert Ruth Kroes van

Eben-Haëzer. ‘De preek zette ons stil bij het werk van Jezus en Zijn Koninkrijk. Mooi vind ik, dat we het in Zijn handen mogen leggen en dat Hij daarmee aan de slag gaat. Dit geeft voor nu tekenen van hoop, dichtbij en ook ver weg in Tanzania: hoop en perspectief voor de allerarmsten.’

**Mooie verhalen:
Mogen we ze met u delen?**

Nodig ons uit voor een (s)preekbeurt,
presentatie of themadienst.
www.dorcas.nl/kerken

De Dorcas Voedselactie in 2016

In totaal werden er
37.692 voedselpakketten
opgehaald.

Een prachtig resultaat
waar zo'n **tienduizend**
vrijwilligers de schouders
onder hebben gezet.

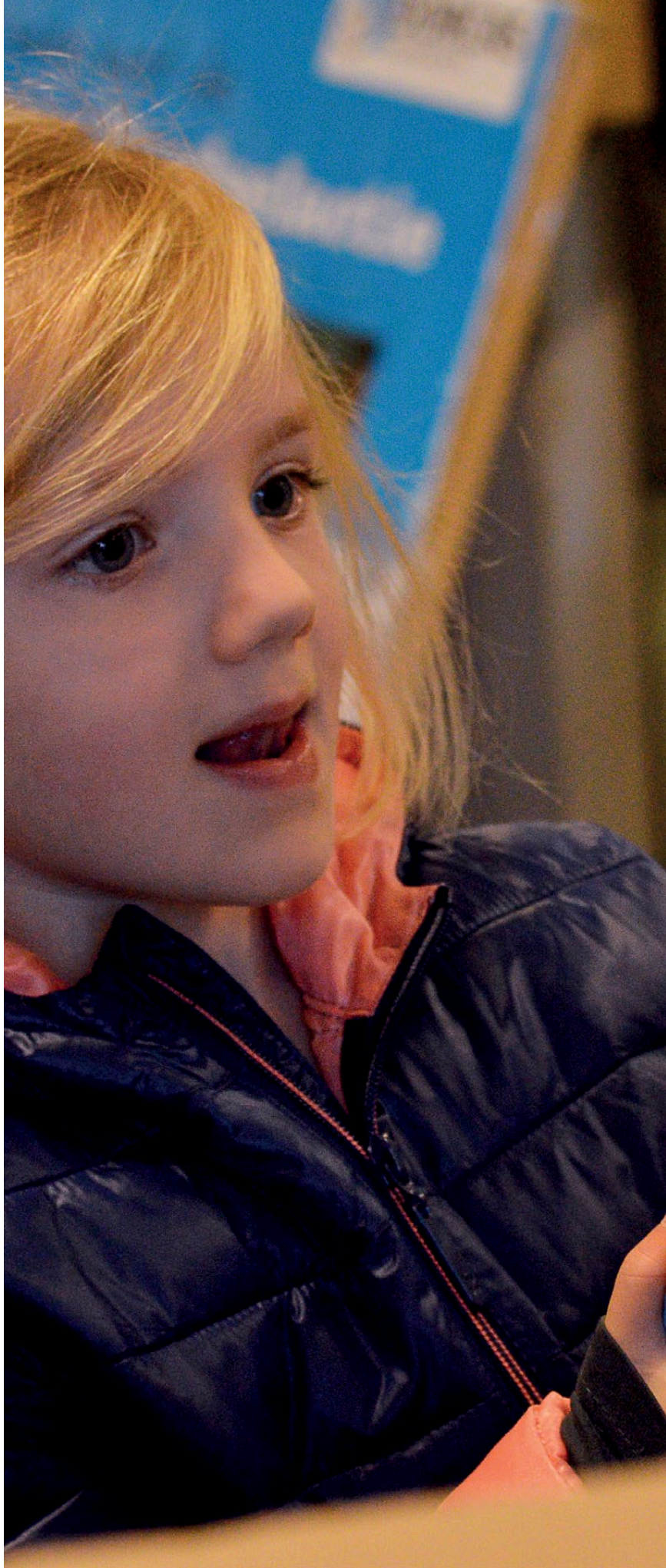
De pakketten werden in vier
sorteercentra samengesteld
uit de vele producten. Daarna
zijn ze naar zeven landen in
Oost-Europa getransporteerd.
Naast het 'boodschapje extra'
doneerden vele Nederlanders
ook voor voedselzekerheid.

Daarmee helpen we mensen

- met een landbouwtraining
en zaaigoed
- om zelf hun voedsel te
verbouwen en te verkopen
en zo op eigen benen te gaan
staan.

Via machtigingskaarten, de
webshop en collectes is meer
dan 200.000 euro opgehaald.

Een geweldige opbrengst! ☺

Jong en oud: *iedereen helpt mee met de voedselactie in Rotterdam*

‘Het voorwerk begint al in september.’ Aan het woord is Rob Bamberg, van de Protestantse gemeente in Rotterdam-Hillegersberg. Hij zet zich samen met zijn ‘collega’ Johan met veel plezier in voor de jaarlijkse Dorcas Voedselactie.

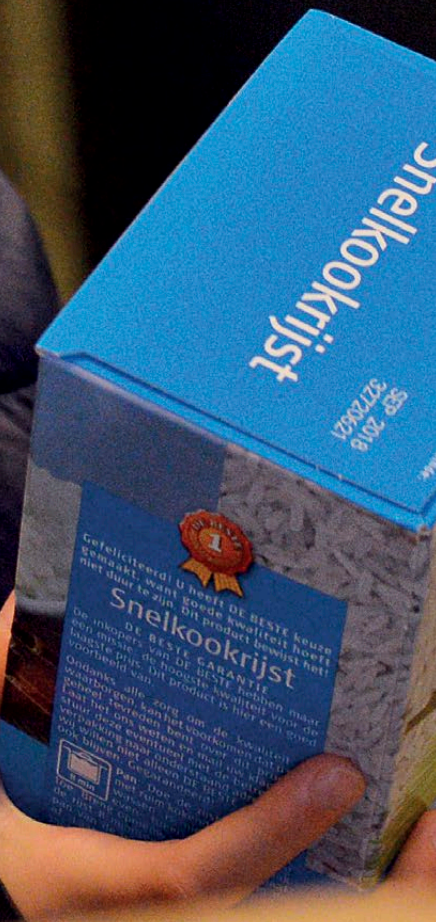
Hij weet zo'n 35 vrijwilligers te mobiliseren om mee te helpen. Ze staan bij de kassa in de supermarkt om producten in te zamelen. Juist door de inzet van vele jongeren, is de betrokkenheid groot. ‘Bezoekers van de winkel zeggen niet zo snel nee tegen jonge, enthousiaste mensen.’ Ook de jongeren zelf vinden het leuk om zich twee dagen voor de allerarmsten in te zetten. Rob: ‘Mijn dochter begint al maanden van tevoren af te tellen.’

Bijzonder is ook dat Rob er duidelijk voor kiest om juist de verbinding met andere kerken te zoeken en ook daar vrijwilligers te zoeken. ‘Door samen te werken, zorg je voor een breder draagvlak in de wijk. Het zorgt

ervoor dat je gezamenlijk zichtbaar wordt en elkaar beter leert kennen.’

De Dorcas Voedselactie levert een mooi resultaat op. ‘Dit jaar hadden we bijna 300 dozen. We zijn dankbaar dat we dit hebben kunnen doen.’ Daarnaast ziet Rob nog een voordeel: ‘Ons netwerk wordt weer verbreed en ach, het is gewoon heel erg gezellig met elkaar!’ ☺

*'In het hart van
onze gemeente is
altijd ruimte'*

Janet Klein is diaken in de Protestantse wijkgemeente Dubbeldam in Dordrecht. 'Diaken-zijn is een bijzondere taak: een mogelijkheid om onze gemeente te dienen, en daar ben ik dankbaar voor.' Sinds ze in 2010 actief werd als diaken, is Dorcas een van de organisaties waar Janet veel tijd en energie aan besteedt.

*Doe mee!
[www.dorcas.nl/
vrijwilligers](http://www.dorcas.nl/vrijwilligers)*

'Onze gemeente is erg actief. De leden hebben een groot hart, waarin er altijd ruimte is om goede doelen te ondersteunen.' De jaarlijkse voedselactie van Dorcas is de meest zichtbare actie, die Janet initieert. 'Veel gemeenteleden doen mee. Ze geven hun tijd, geld en gebed. We doen nooit tevergeefs een beroep op de gemeente.' Ook door het jaar heen zijn veel mensen betrokken bij Dorcas. 'Bijna elke zondag na de

dienst worden mijn man en ik aangesproken over Dorcas.'

Beschikbaar zijn

'In de Bijbel staat dat we moeten omzien naar 'onze naaste'. Zeker met de huidige media en communicatie is de hele wereld intussen onze naaste geworden. We kunnen onze ogen niet meer sluiten voor de nood in de wereld.' Voor de protestantse wijkgemeente is 'beschikbaar zijn' een belangrijke waarde.

Beschikbaar zijn om de ander te dienen, ver weg en dichterbij huis. De Bijbel moet handen en voeten krijgen in het leven van gemeenteleden. Ook Dorcas wordt door de diaconie van de kerk ondersteund. 'In Mattheüs 25 staat heel praktisch wat Jezus van ons verwacht. En dat is de hulp die ik bij Dorcas zie', vertelt Janet. 'Jezus' liefde staat centraal en mensen krijgen hun waardigheid terug.' ☺

Wie mag bij ons logeren?

Een aantal mensen in onze omgeving ligt in scheiding. Laatst vroeg een van hen of hij een paar weken bij ons kon logeren. Als het familie was geweest of een vriend, had ik niet gearzeld. Natuurlijk, welkom, we hebben een kamer over. Maar dit was een man die ik eerder een kennis zou noemen.

Ik heb mijn hoofd erover gebroken. Ik kan niet iedereen helpen. Ik heb maar een beperkte hoeveelheid tijd, energie, geld. Maar dit was natuurlijk ook weer niet 'zomaar' iemand. En we hebben eerder onbekende vluchtelingen in huis gehad, maandenlang zelfs.

Een geleerde vroeg eens aan Jezus wie je naaste eigenlijk precies is. Prima vraag! Ik denk dat hij met hetzelfde zat als ik, toen die kennis van ons onlangs belde.

Jezus had net gezegd: je moet je naaste liefde hebben als jezelf. Maar wat betekent dat? Je kunt niet alle mensen liefhebben. Sowieso ken je al niet iedereen. Maar wie je wel kent, dat zijn er al zo veel, die kun je vast wel allemaal aardig vinden, maar ook liefhebben...? En er dan ook naar handelen...? Zo groot is niemands hart. Zo veel handen heeft niemand.

Dus ja, best nuttige vraag: wie is je naaste eigenlijk? Wie zijn dan precies de mensen voor wie je je hart openstelt en die je je handen leent?

Het woord 'naaste' betekent gewoon 'dichtbij': iemand die in je buurt is. Met wie je praat. Die naast je woont. Met wie je omgaat. En Jezus vertelt een verhaaltje, waaruit blijkt dat die groep beweeglijk is en er soms de vreemdste types in kunnen opduiken.

Het verhaaltje gaat over de barmhartige Samaritaan. Er is een man neergeslagen, zijn volksgenoten lopen met een boog om hem heen, maar juist een buitenlander neemt hem mee. Díe weet wie zijn naaste is, besluit Jezus. Of beter nog: die was zelf een naaste.

Dat is een mooie omdraaiing: kijk niet zozeer naar die ander of die jouw tijd en aandacht wel waard is, maar loop met een open houding rond en overal verschijnen wel de naasten. Dat kan ook op tv of internet zijn. Je naasten kunnen in een heel ander land wonen.

Zorg dat je wat tijd over hebt, wat geld, wat energie, en er is altijd wel wat te doen.

Reinier Sonneveld is schrijver. Dit jaar houdt hij een sabbatical en zorgt hij voor zijn zoontje, klust hij in huis (met niet zomaar een kennis) en schrijft hij Kinderliedjes.

Mattheus 25: 31-46

'Ik had honger en jullie gaven mij te eten'

Dit schilderij vertelt waar Dorcas' werk op is gebaseerd.

Kunstenares Rietje Bakker schilderde het speciaal voor Dorcas. Rietje maakt schilderijen, geeft workshops en exposeert regelmatig met haar kunstwerken. Al vanaf 2007 is ze sponsor van meerdere granny's en families in Oost-Europa. Sinds 2015 is Rietje ambassadeur van Dorcas.